

Zbirka pesmi za natečaj ob svetovnem dnevu poezije:

MAVRICA

BARVE V MAVRICI SI SLEDIJO,
VSAKA JE ZA NEKAJ DOBRA IN POSEBNA.

RDEČA DAJE NAM TOPLOTO, KI VEDNO NAM BO VEČNA,
SMEŠNA, A VČASIH CELO MALO TEČNA.

NATO PRISTOPI NAM ORANŽNA,
BARVA JESENOVANJA IN KOSTANJA.

U, RUMENA! TA ZELO JE OSVETLJENA IN OKRAŠENA,
ZARADI NJE NAS BOŽA SONČEK, KO NAM JE MRZLO IN HUDO.

AHA, ZDAJ PA ZELENA, POLNA VESELJA!
ZELENA JE SKORAJ CELA NARAVA, KOT DREVO IN TISTA ZELENA
TRAVA.

POTEM PA PRIDE MODRA, KOT JE NEKAJ PAVOVEGA PERJA
IN KOT STA NEBO IN REKA.

IN ŠE ZADNJA BARVA - VIJOLIČNA, KI NAM JE ZVESTA.
TA BARVA NAM JE V ČAST, KOT TISTI MARIBORSKI NOGOMETAŠ!

Julija Skok, 4.c

DRUGAČNOST

I

Drugačnost ni nič slabega, saj je nekaj lepega.

Po videzu drugačen je čisto vsak, niti enega ni enakega. To seveda ni nič slabega.

Drugačnost lahko sicer je slaba, če imaš slabo dejanje.

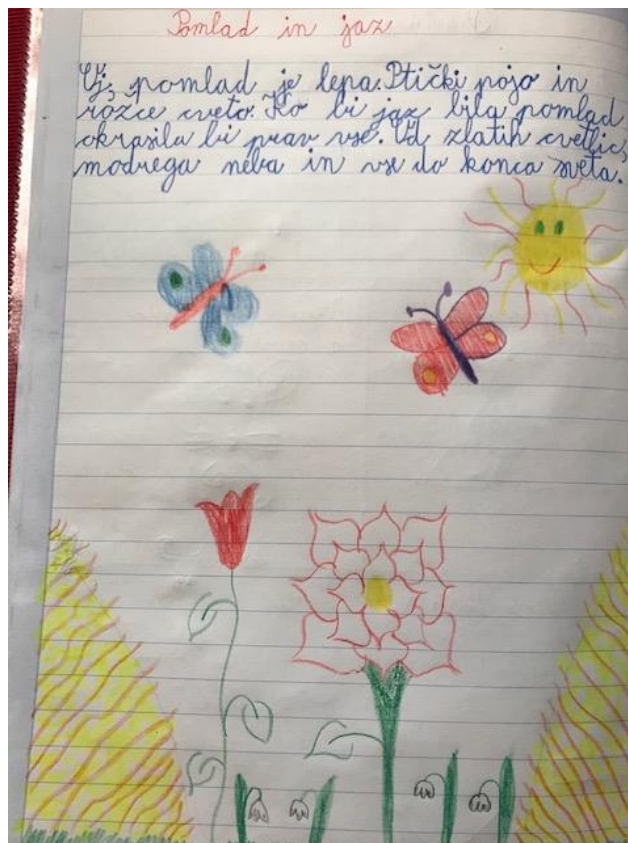
Stojmo si ob strani pa čeprav drugačni. Enako vreden je prav vsak.

No, to je drugačnost med dejanji. Kaj pa med organi in možgani?

Lahko si na invalidskem vozičku ali pa kaj drugega in hujšega.

Če vidiš koga takega, se ne smejat, temveč mu roko v pomoč podat.

Julija Skok, 4. c

Pika Jurak, 3. a

LE ZATE

Za nikogar na svetu
ne bi potočila solze.

Le zate.

Za nikogar na svetu
ne bi odprla rane.

Le zate.

Za nikogar na svetu
ne bi delala drame.

Le zate.

Le zate bi naredila vse.

Da bi k meni se vrnil,
srečo mi povrnili.

Da lica ostala bi suha,
kakor niso,

ko o tebi ni bilo duha ali sluha.

Želim si,

da bi te lahko imela,

kakor sem te v preteklosti.

A čas mineva,

jaz pa se utapljam v žalosti.

Nikogar nisem tako ljubila,

mu sebe podarila

in mu srce pustila.

Za nikogar se nisem tako trudila.

In upam, da veš,

da ta pesem teče zate.

Ter moja solza mila.

Eva Kekec, 8.a

Stara tita

Stara stara tita,
ni prav nič polita.
Taj vako leto brodi
in ni tukaj pivoli.

V Mariboru živi
že vrsto let,
in nikamor drugam
ne želi iti živeti.

Je res, da je stara,
a je še vedno ta prava.
Nesela ten sdrava,
že je kebo Dravo zalava.

Je stara kot svet,
a mlajša kot pomlad
ten pravi, da gozdja
drugam nismem iti isbat.

Eva Gluščević, 9.B

POMLAD

Pa se je zgodilo to, kar za nas je kar hudo!

Ostali smo doma in se zelo pogrešamo.

Mali in veliki, vsi smo v isti kaši, rišemo in pišemo na daljavo,

Le s to razliko, se ve, da z dobro napravo enim hitreje gre.

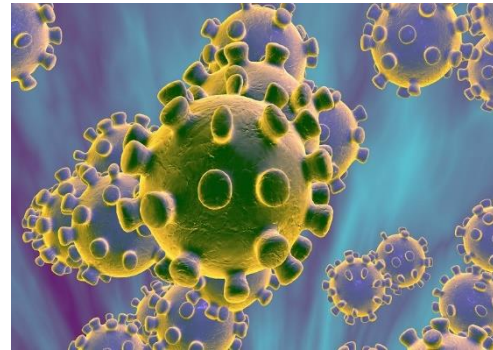
A to niti ni tako slabo, saj po vrnitvi za dobro delo, ne glede na vse, petice se dobe.

Da se do petic ne da kar tako, vam polagam na srce, da pred oddajo naloge še vse pregledate!

Marjana Noč

KORONAVIRUS

KORONAVIRUS NAM GROZI,
ZATO DOMA SMO TUDI MI.
POUK IMAMO NA DALJAVO,
UČIMO SE Z ATIJEM IN MAMO.
UČITELJICA NINA NAM POMAGA,
DA UČENJE JE ZABAVA.
Z DRUŽINO IMAM SE FINO,
TODA ŽELIM SI PRIJATELJEV BLIŽINO.
KO KORONAVIRUS NAS ZAPUSTI,
SE V ŠOLI VIDIMO SPET VSI.

BRINA BERGER, 1. D

Včasih moraš biti sam

Kdaj človek bil je sam?

Takrat, rojen v svoj prvi dan.

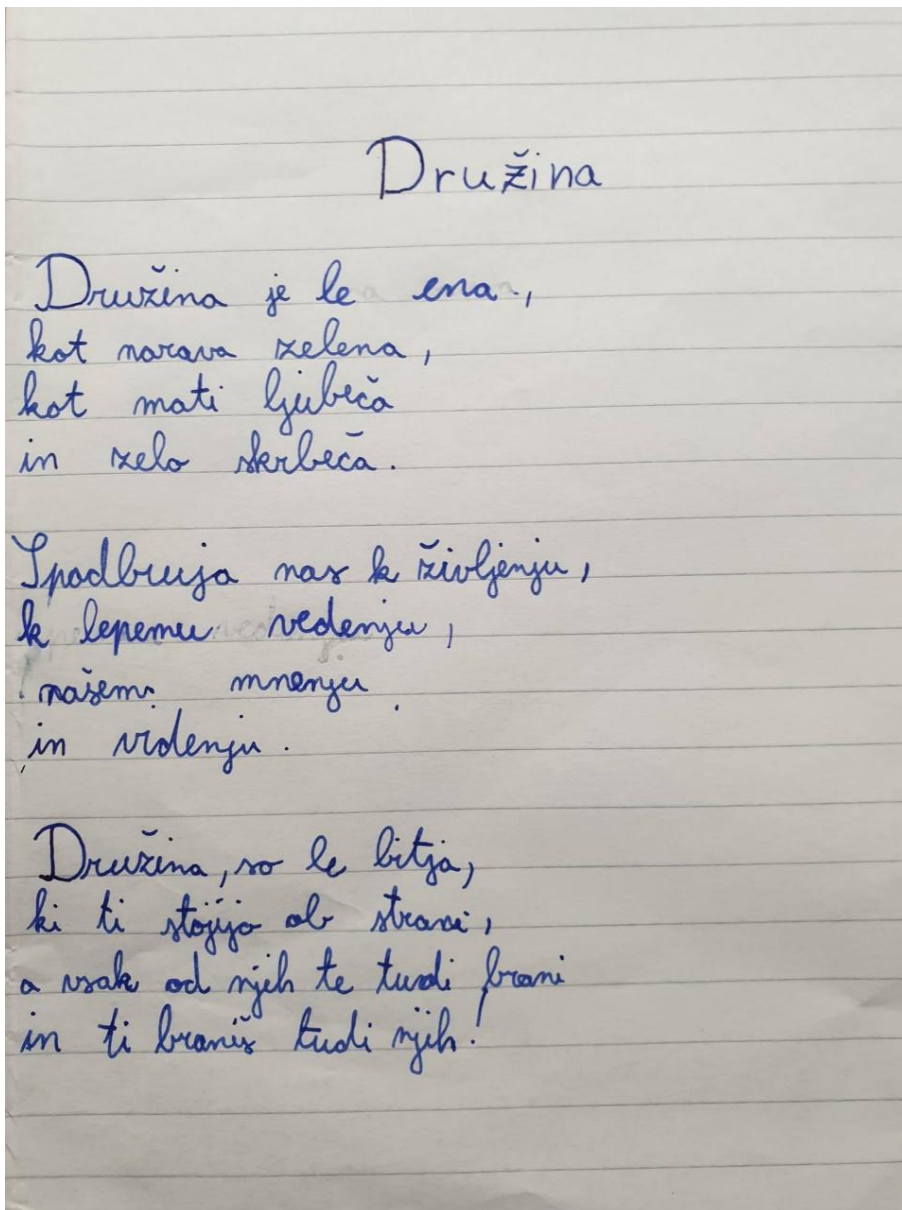
Kdaj človek je postal spet sam?

Takrat, odmaknjen iz obljudenih soban.

Kdaj človek bo ostal še sam?

Takrat, ostal bo doma in ne bo več teleban!

Nastja Spasković

Ajda Lavuger, 6.a

SLONČEK

SLONČEK HODI V ŠOLO,
TAM SE RAD UČI,
LISTJE JÉ, ZABAVA SE
IN SE VESELI.

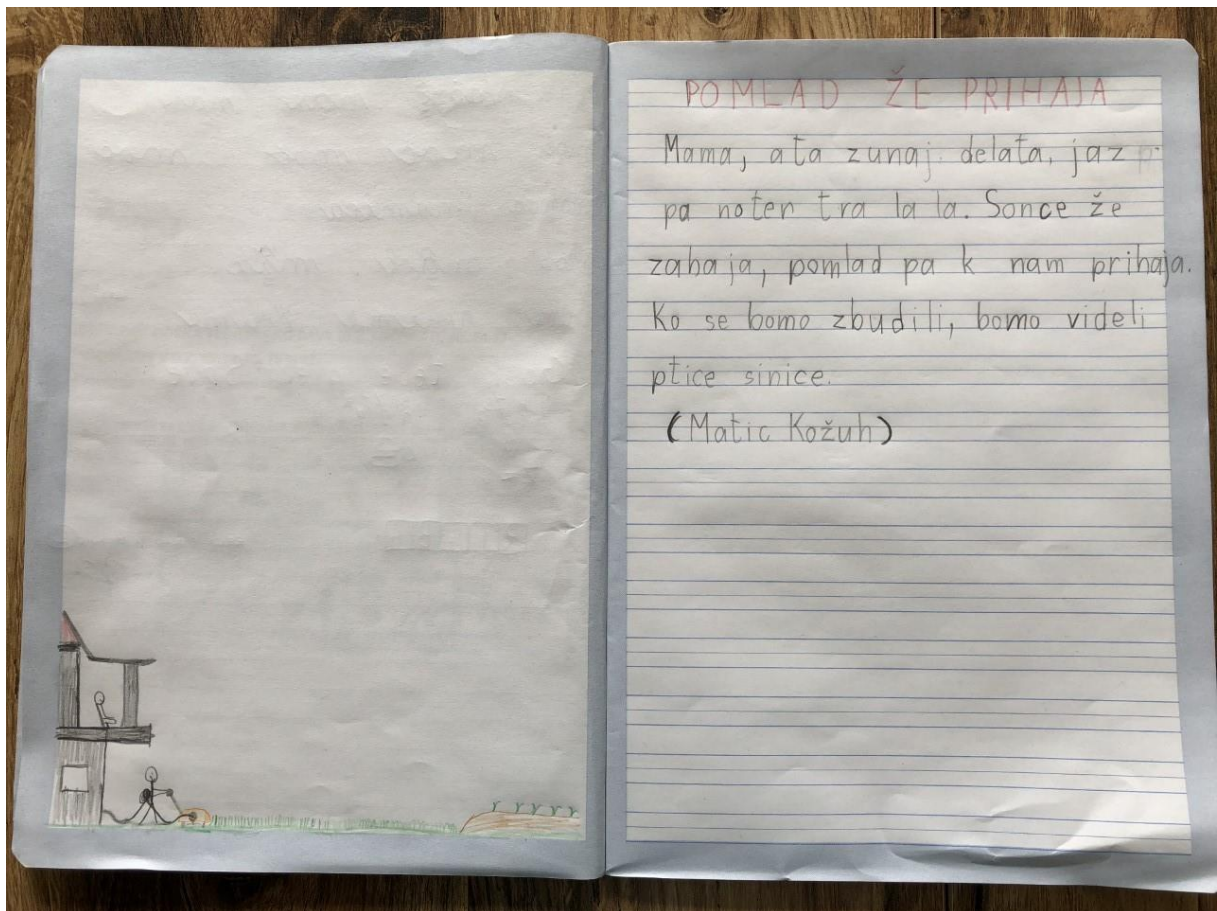

Anei Madorra Borak, 1. d

V ČASU KORONE (moderna gazela)

Korona me zapira v hišo,
kjer domujeta tišina in samota. Oj, korona!
V kuhinji šopek rož,
v sobah bogastvo knjig. Oj, korona!
Delam na daljavo za učence in družbo,
neizmerno pa pogrešam običajno službo. Oj, korona!
Ustavil se je ritem običajnega življenja,
a pomlad hiti v nova prebujenja. Oj, korona!
Na vrtu magnoliji v polnem razcvetu,
tudi marelica je v polnem poletu. Oj, korona!
S svojo pričesko lahko strašim ptice na njivi,
zlate roke moje frizerke Ane, kje ste? Oj, korona!
V nedeljo zjutraj me prestraši potres,
na vodni postelji se tresem močno zares. Oj, korona!
Kdaj vrne se življenje v običajni tok?
Naj nam pri tem pomaga tudi urok! Oj, korona!

Simona Deučman

Matic Kožuh, 1. d

ZDAJ JE

Zdaj je čas za branje,
čudežno potovanje.

Zdaj najdemo čas,
branje zanima nas.

Zdaj se ustavi,
na nove se stvari pripravi.

Zdaj raziskuj,
po svetu potuj.

Zdaj se v sebe ozri,
mnogo novih je poti.

Zdaj naj se srce odpre,
prostora v njem je za vse.

Zdaj je čas za nova spoznanja
podaj se v deželo BRANJA.

Helena Molek